

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010192
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému F. M., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom U. U. XX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 29. septembra 2020 odvolanie obžalovaného, podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. mája 2020, sp. zn. 1T/3/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného F. M. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. mája 2020, sp. zn. 1T/3/2020 bol obžalovaný F. M. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 280 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

14.10.2019 v čase o 9:08 hod. viedol pod vplyvom alkoholu, keď v krvi mal minimálne 1,09 g/kg (promile) alkoholu, osobné motorové vozidlo zn. VW K. J.: U. po H. ulici v U. v smere od kruhového objazdu na ulicu W., pričom bol na H. ulici predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou C. KR PZ Trenčín.

Za tento trestný čin bol obžalovaný F. M. odsúdený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 800,- Eur. Zároveň podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona okresný súd ustanovil obžalovanému F. M. pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, aj náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace. Súd prvého stupňa podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu na 45 (štyridsaťpäť) mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o trestoch, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15-dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný F. M., a to len pre nesprávnosť výroku o treste zákazu činnosti.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste zákazu činnosti, konkrétne vo vzťahu k jeho neprimeranej výmere. Okresný súd síce správne poukázal na množstvo hladiny alkoholu v krvi, ktoré veľmi tesne presiahlo 1 promile, avšak je na zváženie, či okresný súd postupoval správne, ak bral do úvahy aj skutok z roku 2004, ktorý spáchal ešte ako mladistvý. Podľa obžalovaného práve tento skutok má za následok zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby na 5 rokov a 6 mesiacov a 1 deň. Domnieva sa, že takýto postup súdu potom nebol zákonný. Uložený trest zákazu činnosti v trvaní 45 mesiacov nepovažuje pre jeho osobu za primeraný, ale ako likvidačný, keďže je vodičom z povolania. Ku skutku podotkol, že bol presvedčený, že dňa 14.10.2019 ráno o 9:00 hod, keď sadol za volant, už nebude mať žiaden zostatkový alkohol. Pokiaľ by v tej dobe pri dychovej skúške požiadal o odber krvi, záver o

zostatkovom alkohole by bol iný, keďže pri dychovej skúške mu bolo namerané 1,09 promile alkoholu v krvi. Napokon do vyhlásenia viny šiel aj napriek tomu, čím chce poukázať na svoj zodpovedný prístup a postoj k spáchanej trestnej činnosti. Na základe uvedeného preto žiadal krajský súd ako súd odvolací, aby podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na odvolacie námietky v podanom odvolaní, pričom s apelom na osobné pomery obžalovaného, postoj k trestnej činnosti žiadal krajský súd, aby jeho odvolaniu vyhovel.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na konečný návrh svojho obhajcu, na svoj postoj k trestnej činnosti, uviedol, že mu je všetko ľúto, uvedomuje si nesprávnosť svojho počínania a keďže žije sám s mamou v rodinnom dome, potrebuje udržať svoj finančný príjem zo svojho zamestnania, nakoľko pracuje ako vodič z povolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa navrhla, aby krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 29. septembra 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 08. júla 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku o treste zákazu činnosti, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného F. M. o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému F. M. - s výnimkou nesprávne aplikovaného ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. - v súlade so zákonom.

Peňažný trest uložený obžalovanému F. M. podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) a písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. vo výške 800,- € (osemsto eur) spolu s ustanoveným náhradným trestom odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 3 mesiace a aj so súčasne uloženým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zákona rovnako s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. a za aplikácie § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, síce nesprávne aj s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam v trvaní 45 mesiacov, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený, odvolaním namietaný, trest zákazu činnosti v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením nielen morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou, ale aj zabezpečením ochrany spoločnosti pred páchaním takejto alebo obdobnej trestnej činnosti.

Okresný súd vzhľadom na uvedené správne preto vzal do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k protiprávnej činnosti v celom rozsahu a spáchanie žalovaného skutku úprimne oľutoval, čo potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného bola tak správne zistená poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona (nakoľko sa ku spáchaniu žalovaného skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval) a rovnako bola správne zistená aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. (obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) a okresný súd pri ukladaní trestu vzal

tiež správne do úvahy i pozitívne zmenený spôsob správania sa obžalovaného už v priebehu trestného konania.

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Obžalovanému bol však správne uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel. Dňa 14.10.2019, teda v pracovný deň (v pondelok) o 09:08 hod. (pritom aj telefonujúci!) centrom krajského mesta viedol totiž motorové vozidlo napriek tomu, že jeho spôsobilosť viesť motorové vozidlo bola vylúčená v dôsledku požitého alkoholu (viď aj závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, súdneho lekárstva doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. - č.l. 34). Vedenie motorového vozidla po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme, je nielen porušením ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z., ale zásadne aj porušením dôležitej povinnosti uloženej vodičovi zákonom v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák., keďže porušenie uvedenej povinnosti má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Toto konanie je závažným prejavom vodičskej nedisciplinovanosti a vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovaného pri vedení motorových vozidiel, obzvlášť keď je profesionálnym vodičom, kedy porušenie uvedenej povinnosti má spravidla fatálne následky. Pre dôsledné splnenie účelu trestu je preto nutné zbaviť obžalovaného možnosti viesť motorové vozidlá na primeranú dobu, ktorá zodpovedá závažnosti posudzovaného konania a miere následkov tohto konania. Neuloženie popri peňažnom treste aj trestu zákazu činnosti pri porušení dôležitej povinnosti by totiž nesplnilo účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, lebo práve trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí medzi najúčinnnejšie sankčné prostriedky ochrany bezpečnosti cestnej premávky. Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu zákazu činnosti, odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. Pochybenie pri ukladaní trestu zákazu činnosti síce zistil v nesprávnej aplikácii zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., pretože toto ustanovenie je možné použiť iba pri ukladaní trestu odňatia slobody, označené pochybenie však krajský súd nemohol napraviť z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného (§ 322 ods. 3, druhá veta Tr. por.).

Krajský súd vzhľadom na už uvedené nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste zákazu činnosti v prospech obžalovaného tak, ako sa domáhal vo svojom odvolaní, preto podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.